

А там вековете незнайни
редили съ пласт върху пласт —
тез пластове мрачни, безкрайни,
прострени навсъде край нас,
които живота изтъка
на каменен, черен килим,
които съ хладни кат мъка,
а крият и огън и дим.

Слезни гам и с удари верни
разбивай, разлюшквай, руши,
разкъртвай тез пластове черни,
тез робски души!

И в бурната пещ на борбата
грамадата черна хвърли,
и спри се да видиш, когато,
сред мрак и оловни мъгли,
ще блеснат реки огнеструйни,
когато червени вълни,
понесени в пристъпи буйни,
ще бликнат по всички страни,
когато сред блескци нови
земята ще ври, ще гори
в огнине, огнине, огнине
и дъжд от искри!

